

Ошкуд у Србији чак и петнаест љилицијских генерала

Војска у сенци полиције

Постоје ли две војне силе у једној држави

БЕОГРАД - Када је Указом председника Републике, 26. децембра 1995. године, проглашен Закон о чиновима припадника Министарства унутрашњих послова, српска полиција је, први пут од Леке Ранковића, добила дуго жељене чинове.

Због чега су чинови уведени у српску полицију?

По поменутом Закону, чинови у МУП-у одређују се на основу стручне спреме, а по акту о систематизацији и на основу радног места овлашћеног службеног лица. На основу тога, дешава се и да потпуковник, на пример онај на функцији начелника Градског секретаријата Београд издаје наређења пуковнику-начелнику управе криминалистичке полиције тог Секретаријата.

Без обзира на стручну спрему, радно искуство или функцију коју обављају, припадници полиције су, чини се, веома сујетни када су у питању чинови, те истима придају веома велики значај.

У Министарству унутрашњих послова Србије фигурира петнаестак генерала. Највиши чин имао је покојни заменик министра Радован Стојчић Баца, који је био генерал-пуковник, док су остали генерали нижег ранга. Такав ранг

њима ипак омогућава да буду чувани од стране својих потчињених 24 часа дневно. Такав „посебан третман“ нико од њих није имао пре добијања генералског чина.

Из извора близких полицији смо сазнали да се сви генерали чувају на такав начин и да је на тим пословима ангажовано више од сто људи.

Генерали Војске Југо-

славије, као и некада, имају пратњу формално-протоколарног карактера. Да ли се они никога не боје, да ли су доволно способни да се сами одбране од светулажног напада или су полицијске снаге преузеле улогу војске?

Закон о чиновима припадника Министарства унутрашњих послова Србије донет је и због потребе да употребом полицијског наоружања и формацијама командују лица са чиновима сличним или исповедним војним.

По Правилнику о наоружању овлашћених службених лица и радника на одређеним должностима, српска полиција наоружана је „митраљезима, минобацачима, ручним и ракетним бацачима, ручним бомбама, тромблонским и осталим минама, као и оружјем којим су опремљена возила милиције“.

У Министарству унутрашњих послова Републике Србије на телефон господина Саше Бована, који је задужен за информисање, нико се не јавља. Из кабинета министра су нас обавестили да нико други лично ћије овлашћен за давање било каквих изјава или коментара, а да ће господин Бован бити одсутан изредних месец дана.

Сента без коментара

БЕОГРАД – Незваничну информацију, добијену из кругова близких полицији, о изненадном пензионисању генера-мајора Сенте Милenkovića, личног пратиоца председника СРЈ Слободана Милошевића, коју је „Демократија“ објавила у јучерашњем броју, јуче нико није желео да коментарише.

У Министарству унутрашњих послова Републике Србије на телефон господина Саше Бована, који је задужен за информисање, нико се не јавља. Из кабинета министра су нас обавестили да нико други лично ћије овлашћен за давање било каквих изјава или коментара, а да ће господин Бован бити одсутан изредних месец дана.

Т. Татомировић